

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Кафедра фінансів і банківської справи ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

Департамент фінансів Закарпатської обласної державної адміністрації

Закарпатський регіональний центр соціально-економічних і гуманітарних досліджень НАН України

Кафедра фінансів ДВНЗ «Харківський національний економічний університет ім. Семе́на Кузне́ця»

Кафедра фінансів ДВНЗ «Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу»

Кафедра банківського менеджменту та обліку ДВНЗ «Тернопільський національний економічний університет»

Міжнародний центр логістичних технологій ДВНЗ «Запорізький національний університет»

Факультет права та адміністрації Університету ім. Адама Міцкевича в Познані

(м. Познань, Республіка Польща)

Факультет міжнародних відносин Економічного університету у Братиславі

(м. Братислава, Словачка Республіка)

Інститут Фасиліті Менеджмент (м. Берлін, Федеративна Республіка Німеччина)

Білоруський державний аграрний технологічний університет (м. Мінськ, Республіка Білорусь)

Інститут ім. Йозефа Етвеша (м. Бая, Угорщина)

ФІНАНСОВО-КРЕДИТНА СИСТЕМА:

ВЕКТОР РОЗВИТКУ ДЛЯ УКРАЇНИ

Збірник матеріалів

I Міжнародної науково-практичної конференції

(23-25 квітня 2015 року, м. Ужгород)

Ужгород - 2015

УДК 336.2/.5 (477) (063)
ББК У9 (4Укр) 261 л 0
Ф 59

Рекомендовано до друку Вченою радою економічного факультету ДВНЗ «Ужгородський національний університет», протокол № 7 від 19.03.2015 року.

Редакційна колегія:

Варцаба Віра Іванівна – завідувач кафедри фінансів і банківської справи економічного факультету ДВНЗ «УжНУ», к.е.н., доцент.

Пойда-Носик Ніна Никифорівна — доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ», к.е.н., доцент.

Чубарь Оксана Геннадіївна — доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ», к.е.н., доцент.

Заславська Наталія Павлівна — доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ», к.х.н., доцент.

Огородник Валерія Олегівна — доцент кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ», к.е.н.

Машіко Катерина Сергіївна — старший науковий співробітник Закарпатського регіонального центру соціально-економічних і гуманітарних досліджень НАН України, к.е.н.

Заславська Ольга Ігорівна — викладач кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ», к.е.н.

Траньович Юлія Петрівна — викладач кафедри фінансів і банківської справи ДВНЗ «УжНУ».

Ф 59 Фінансово-кредитна система: вектор розвитку для України: збірник матеріалів I Міжнародної науково-практичної конференції (м. Ужгород, 23-25 квітня 2015р.) – Ужгород: ПРАТ «Видавництво «Закарпаття», 2015. – 628 с.

Збірник укладено за матеріалами I Міжнародної науково-практичної конференції «Фінансово-кредитна система: вектор розвитку для України», яка відбулася 23-25 квітня 2015р. в ДВНЗ «Ужгородський національний університет». Матеріали авторів містять різні точки зору з теоретичних та практичних аспектів розвитку фінансово-кредитної та банківської системи України, грошово-кредитної, фіскальної політики та фінансової безпеки держави і суб'єктів господарювання в контексті світової фінансової кризи.

Матеріали друкуються в авторській редакції. Редакція не завжди поділяє думку та погляди авторів. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

УДК 336.2/.5 (477) (063)
ББК У9 (4Укр) 261 л 0

ISBN ???????

© ДВНЗ «УжНУ», 2015
© ПРАТ «Видавництво «Закарпаття», 2015

Працедавець також може бути зацікавлений в економії коштів у тих випадках, коли працівник, пройшовши перепідготовку, може суміщати вже освоєні функції з новими, які є необхідними для функціонування окремого підрозділу, чи підприємства в цілому.

Отже, для перепідготовки АУП може використовуватися комбінована схема фінансування, коли одну частину коштів вносить працедавець, а іншу частину – сам працівник. Співвідношення зазначених частин, тобто визначення розміру внеску кожної із сторін, може визначатися угодою між працедавцем і працівником АУП з урахуванням міри зацікавленості кожного з них.

Список використаних джерел:

1. Захарчин Г.М. Основи підприємництва: культура, технологія, відповідальність: навчальний посібник з грифом МОН/ Г.М. Захарчин, О.В. Юринець. - К.: Знання, 2011.- 254 с.
2. Захарчин Г.М. Оцінювання та планування трансакційних витрат машинобудівних підприємств: теоретично-прикладні аспекти / Г.М. Захарчин, Т.В. Склярчук.— Львів : Сполом, 2012.— 194 с.
3. Кузьмін О.Є. Креативний менеджмент: навч. посібник / О.Є. Кузьмін, С.В. Князь, І.В. Литвин, Д.К. Зінкевич. – Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2010. – 124 с.- Навчальний посібник.
4. Кузьмін О.Є., Мельник О.Г. Основи менеджменту К.: Академвидав, 2007. - 464 с.

*Ганна Костьов'ят, аспірантка
ДВНЗ «Ужгородський національний університет», м Ужгород
Науковий керівник: Сержанов В.В., к.е.н., доцент*

СУЧАСНИЙ СТАН ТА ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ УКРАЇНИ

У сучасних умовах фінансова система України формується за європейським взірцем. У зв'язку з цим об'єктивно необхідним є дослідження основних проблем і перспектив її розвитку з урахуванням європейського вектору. Саме стабільність у фінансовому секторі держави виступає важливою передумовою її економічного розвитку та зростання суспільного добробуту.

Адже сьогодні фінансово-економічна ситуація в Україні є складною і неоднозначною, проблема пошуку шляхів її стабілізації залишається актуальною.

Фінансова система являє собою сукупність урегульованих фінансово-правовими нормами окремих ланок фінансових відносин і фінансових установ, за допомогою яких держава формує, розподіляє, перерозподіляє і використовує як централізовані, так і децентралізовані грошові фонди [3, с. 270].

Реформування фінансів, обумовлене переходом до ринкової економіки, є досить складним, тривалим та суперечливим процесом. На даному етапі розвитку, в Україні фінансова система ринкового типу, має внутрішню структуру, певні особливості притаманні лише їй.

Фінансова система являє собою об'єктивне явище, яка відображає виникнення з появою держави і нерозривно пов'язана з її функціонуванням. В Україні на шляху до ринкового типу фінансової системи накопичилося достатньо проблем, а саме: відсутність системного підходу до реструктуризації фінансової системи, надто повільний темп реформ [2], низька якість і конкурентоспроможність фінансових послуг, відсутність належного державного контролю, відсутність ефективності функціонування фінансової системи [5]. Однак, основною перешкодою в сфері впровадження бюджетної політики є рівень видатків, що абсолютно не відповідає дохідній частині бюджету, що призводить результатом цього є хронічний дефіцит фінансових ресурсів.

У зв'язку з теперішнією ситуацією найскладнішим завданням для держави є органічне поєднання фінансової та грошової стабілізації. Тобто, передбачається, що насамперед, подоланням платіжної кризи, дефіциту платіжного балансу, збільшення безробіття, зниження інфляції, покращення розрахунків за внутрішніми і зовнішніми боргами, зміцнення підприємств і організацій. Водночас стратегія і тактика реформування фінансової системи повинна полягати у поступовій реструктуризації, яка передбачатиме подальшу трансформацію фінансів

Притому, на сьогодні в діючій практиці для забезпечення стабільності фінансової системи держави використовуються такі заходи[1]:

- оцінка ситуації на фінансових ринках України;

- оцінка негативних тенденцій, що існують на міжнародних ринках та впливають на ринки України;
- забезпечення моніторингу відповідних процесів;
- зменшення доларизації економіки;
- взаємодія Національного банку та уряду України щодо проведення узгодженої політики, спрямованої на забезпечення економічного зростання в державі;
- проведення центральним банком комплексу заходів, спрямованих на стимулювання кредитних операцій перспективних галузей економіки комерційними банками;
- заміщення імпорту товарами вітчизняного виробництва;
- недопущення дестабілізації вітчизняного фондового ринку.

Ключовою рисою фінансової діяльності України полягає в тому, що, з одного боку, її планування та більшість управлінських рішень щодо формування і використання коштів доводиться ухвалювати під впливом значної кількості факторів, дію яких оцінити неможливо, виникнення і розвитку кризових явищ, ймовірних ризикових ситуацій не тільки в фінансовій так і в інших сферах діяльності, а з іншого – від її стану й результативності залежить соціально-економічний розвиток держави, розв'язання інших проблем виконання функцій держави.

Щодо забезпечення стабільності фінансової системи України, важливу роль відіграє результативність роботи суб'єктів господарювання і банківська система, оскільки через банки України, інші банківські структури відбувається формування, використання й рух більшої частини фінансових ресурсів держави. Це означає, що стійкість і стабільність банківської системи є необхідною, якщо не першочерговою умовою [1]. Неоднозначні проблеми, що виникають у цьому сегменті, та їх несвоєчасне, неефективне вирішення негативно впливають на функціонування фінансової системи держави та її стабільність. Для їх вирішення, особливо під впливом факторів, дію яких точно визначити під час прийняття управлінських рішень неможливо, останнім часом

використовуються нові методи й підходи, зокрема ризик-менеджмент. Його вплив залежить від рівня та якості розробки, впровадження в банківську сферу.

Необхідно зазначити, що банківська система України наразі функціонує в несприятливих умовах розвитку держави. Як наслідок знецінення національної грошової одиниці та зростання адміністративних цін інфляція споживчих цін у 2014 році прискорилося. Така тенденція призвела до погіршення якості кредитного портфеля, що спричинило необхідність створення значних резервів. У 2014 році відрахування в резерви банками стало визначальним чинником збитковості банківської системи. Ситуацію з NPL ускладнювала наявність низки обмежень насамперед, у податковій сфері та в судочинстві [4].

Українські банки мають коротку відкриту валютну позицію, що наражає їх на валютний ризик. Одночасно клієнти банків також перебувають під підвищеним валютним ризиком.

Відносно ринка фінансових послуг залишається більш фрагментарним з низькою капіталізацією через нестабільні умови ведення бізнесу, незахищеність права власності та низький рівень корпоративного управління. Більш того, подальший розвиток фінансового ринку стримують[4]:

- недосконалість ефективного механізму захисту прав споживачів та кредиторів;
- низький рівень розвитку інституційних інвесторів;
- обмеженість фінансових інструментів;
- складність процедур реструктуризації;
- недовіра та необізнаність роздрібного інвестора;
- недосконалість податкового законодавства;
- обмеження валютного законодавства.

На сьогодні невідповідність фінансової політики економічним реаліям протягом останніх років призвела до накопичення внутрішніх дисбалансів у всіх сферах економіки. Бюджетна підтримка неефективних галузей економіки, невиважена цінова політика щодо енергоносіїв для домогосподарств, утримання штучного фіксованого валютного курсу – усе це спричинило втрату

конкурентоспроможності українських виробників, зростання дефіциту рахунку поточних операцій, суттєвий фіскальний дефіцит та нарощування державного боргу.

Отже, для покращення стану фінансової системи України необхідно переглянути ключові напрямки стабілізаційної політики: розвиток страхового механізму пенсійного забезпечення, медичного обслуговування, страхових принципів фінансування для отримання вищої освіти полегшить навантаження та сприятиме удосконаленню функціонування фінансової системи країни. При тому зменшення заборгованості, Україні необхідно оновити свій імідж та відродити довіру населення, емітуючи при цьому державні облігації з метою залучення додаткових коштів.

Таким чином, для подолання проблем фінансової політики та фінансової системи загалом, необхідно сприяти збільшенню обсягу фінансових ресурсів країни, здійснювати контроль за ефективністю використання наявних фінансових ресурсів та їх цільовою направленістю.

Для здійснення ефективної монетарної та фінансової політики необхідно закріпити інфляційні очікування. Введення комплексних фінансових та економічних реформ, які вирішать головні проблеми, що забезпечать повернення довіри до фінансового ринку та відновлять доступ до ринків капіталів для державного й приватного секторів, а також прогнозує Україні привабливим об'єктом для інвестицій і покращить перспективи країни на середньостроковий період.

Список використаних джерел:

1. Банківська система як складова фінансової системи України. [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://n-auditor.com.ua>.
2. Дмитренко Д. М. Принципові підходи до реструктуризації фінансової системи України / Д. М. Дмитренко // Вісник Української академії банківської справи – 2009. – № 2 (27). – С. 30–35.
3. Завгородній А.Г. Фінансовий словник / А.Г. Завгородній, Г.Л. Вознюк, Т.С. Смовженко. – Львів : Вид-во ДУ "Львівська політехніка", 1996. – 384 с.
4. Комплексна програма розвитку фінансового ринку України на 2015-2020 роки. [Електронний ресурс] - Режим доступу: <http://reforms.in.ua>.
5. Моторна Я. Проблеми функціонування фінансової системи України - Режим доступу: http://www.rusnauka.com/16_ADEN_2010/Economics.